

ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiella tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i tidningskontoret.

Onsdagen den 30 Januari.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiella tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. Annonspriset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiella Afdelningen.

Hans Kejsersliga Majestäts Resolution, i anledning af den skrift, hvaruti sångläraren vid lyceum och realskolan i Åbo Karl Gustaf Wasenius och orgelnisten vid domkyrkan derstädes Oskar Adam Pahlman, jemte förmälan att de vore sinnade att, enligt bilagdt förslag till stadgar, i nämnde stad inrätta en skola för bildande af klockare och orgelnister i landets evangelisk-lutherska församlingar, i hvilken skola, omfattande två klasser, kostnadsfri undervisning skulle meddelas högst sexton elever i hvardera klassen, i underdanighet anhållit om anslag ur allmänna medel af ej mindre femtusen mark i ett för allt till anskaffande af en orgel; ett pedalharmonium och nödige taffelfortepianos än årligen sjutusen tvåhundra mark till aflönande af lärare, hyra för skollokal samt till ved, ljus, betjening och diverse; öfver hvilken ansökning Domkapitlet i Åbo erkestift med affordradt underdanigt utlåtande inkommit: Gifven uti Kejsersliga Senaten för Finland och Dess Ekonomie Departement, i Helsingfors den 29 November 1877.

Hans Kejsersliga Majestät har i nåder låtit denna underdaniga ansökning sig föredragas, och vill åt sökanderne för ifrågavarande ändamål ur finska allmänna medel i nåder bevilja ett anslag i ett för allt af fyratusen mark till anskaffande af nödiga instrumenter för skolan samt för bestridande af de årliga kostnaderna för undervisning, rum, betjening med mera ett årligt anslag af sextusen mark till en början i fem års tid, hvilka anslag, det förstnämnda på en gång och det senare kvartalsvis, räknadt från den 1 Januari 1878, på Domkapitlets i Åbo requisition till sökanderne utbetalas från landtränteriet i Åbo och Björneborgs län: kommande för skolan som ställes under bemälda Domkapitels inseende, bilagda, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det insända förslaget uppgjorda stadgar att tjena till efterföljd. Det enhvar, som vederbör, till underdanig efterrättelse länder.

Enligt Hans Kejs. Maj:ts Eget Beslut och i Dess Höga Namn,

Dess tillförordnade Senat för Finland:
 J. M. NORDENSTAM. E. af FORSELLES.
 TH. THILÉN. K. FURUHELM.
 OSCAR NORRMÉN. A. MECHELIN.
 ALBERT NYKOPP. W. ZILLIACUS.
 G. M. Wænerberg.

Stadgar för en privatskola i Åbo stad för bildande af klockare och orgelnister i Finland

§ 1. Skolan, hvari eleverna undervisas såväl på svenska som på finska språket, efter deras modersmål, omfattar två klasser, af hvilka den första närmast afser

bildandet af klockare i smärre landsförsamlingar men tillika är förberedande för undervisningen på andra klassen, hvilken, jemte det klockarebildningen der särdeles i estetiskt afseende fulländas, har till sitt egentliga syftmål att bibringade elever, som visat sig ega utmärktare anlag, såväl en mera omfattande insigt i tonkonstens teori som skicklighet i orgelspelning samt i detta instruments stämning, vård och bättring.

§ 2. Läroanstalten är ställd under Domkapitlets i Åbo öfverinseende. Den lokala inspektionen utöfvas af ett utaf Domkapitlet tillsatt skolråd, bestående af tre medlemmar, hvilka Domkapitlet utser bland sex af Åbo stads kommun dertill föreslagna personer. Den närmaste tillsynen öfver elevernas förhållande äfvensom den omedelbara vården i allmänhet af skolans angelägenheter åligger dess föreståndare.

§ 3. För att vinna inträde som elev på skolans första klass erfordras, utom god frejd, att den sökande åtminstone genomgått högre folkskola eller eger fullt motsvarande allmänna kunskaper, samt att han visar sig ega de naturgåfvor och anlag, att han kan med framgång begagna den musikaliska undervisningen.

För inträde som elev i orgelnistklassen fordras, utom de allmänna förkunskaper, som utgöra vilkor för intagning på första klassen, grundlig insigt och praktisk skicklighet i de ämnen, i hvilka undervisning å nästnämnda klass meddelas

§ 4. Alla elever erhålla undervisningen fullkomligt kostnadsfritt, men högst sexton elever kunna samtidigt emottagas å hvardera klassen. Skulle ett större antal på en gång söka inträde, lemnas företräde åt dem, som vid anställande inträdesförhör och prof ådagalägga öfvervägande musikaliska anlag och de bästa förstudier.

Nedgår elevernas antal så, att i skolans begge klasser tillsammans ej finnes flere än sex elever, eller derunder, skall Domkapitlet derom anmäla hos Kejsersliga Senaten, som bestämmer huruvida årsanslaget må helt och hållet indragas eller med större eller mindre belopp minskas.

§ 5. Skolan öppnas hvarje år den 1 September och undervisningen fortgår hvarje helgfri dag till slutet af påföljande Maj månad, dock att några dagars ledighet lemnas eleverna vid Jul, Påsk och Pingst högtiderna.

§ 6. Lärokursen på hvardera klassen är ettårig och omfattar:

A. På första klassen:
 1:o. Notläsning, läran om takt och rytm, tonarterna och deras förvandtskap m. m. till det rent elementära af tonkonstens teori hörande.

2:o. Sångöfningar, åsyftande röstens utbildning, en säker tonträffning och ett korrekt föredrag, unison och fyrstämmig

koralsång, för en allsidigare utveckling af det estetiska sinnet omväxlande med annan fyrstämmig sång i allvarlig stil och af ädelt innehåll såväl till musik som text, äfvensom ackordlära.

3:o. Pianofortespelning, dels såsom förstudium för orgeln, dels för att underlätta uppfattningen af den teoretiska undervisningen.

B. På andra klassen:

1:o. Harmonilära, omfattande teorin för den enkla kontrapunkten, hvarvid särskildt afseende bör fästas på modulationsläran och dess praktiska tillämpning i det kyrkliga orgelspelet.

2:o. Sångöfningar dels i förening med eleverna på första klassen, dels för utförande af körer och quartetter företrädesvis i kyrklig stil.

3:o. Praktisk undervisning i orgelspelning, hvarvid eleverna skola lära sig att icke allenast med säkerhet återgifva korale i fyrstämmig sats och med riktig, efter psalmens innehåll lämpad registrering, utan äfven att med färdighet och smak utföra enklare förspel och smärre musikstycken.

Anm. Såväl den teoretiska undervisningen i tonkonsten som de praktiska öfningarne deri skola städs gå ut på att hos eleverna grundlägga en ädel smak, så att de vid det framtida valet och utförandet af små stycken vid den offentliga gudstjensten icke må begå misstag, sårande för den bildade församlingens religiösa och estetiska känsla.

4:o. Undervisning i orgelns sammansättning, dess stämning, vård och bättring.

§ 7. För bibringandet af dessa lärokurser fördelas undervisningstimmarne under hvarje vecka efter följande plan:

	Antal lektioner:	
	1 klass.	2 klass.
Tonkonstens teori	2	4
Sångöfningar	6	2
Pianospelning	12	—
Orgelspelning jemte undervisning i orgelns stämning m. m.	—	10
Summa	20	16

§ 8. För undervisningens meddelande åt förenämnda antal elever (16 på hvardera klassen) samt för att bereda dem kostnadsfritt tillfälle att inöfva uppgifna etyder och musikstycken anskaffas genom föreståndarens försorg för skolan: 1 st. orgel om 8 stämmor med 2 manualer och sjelfständig pedal; 1 st. pedalharmonium, 2 st. ordinära taffelfortepianos samt dessutom nödiga musikalier, läroböcker och diverse undervisnings apparater.

Upphör af en eller annan orsak skolans verksamhet inom fem år efter dess öppnande, skola de instrumenter och musikalier, hvilka med det för sådant ändamål beviljade statsanslaget blifvit anskaffade, till kronan återlemnas.

§ 9. Undervisningen i de till skolans

läroplan hörande ämnen fördelas emellan de tvänne lärarene, af hvilka den ene derjemte är skolans föreståndare.

§ 10. För disciplinens handhavande och upprätthållande tillämpas de stadgar, som i sådant afseende äro gällande vid folkskollärareseminiarierna i landet.

§ 11. Årligen under någon af de första dagarne i Juni månad anställas vid skolan offentlig årsexamen till ådagaläggande af elevernas framsteg. För hvarje elev, som pröfvas mogen att från anstalten dimitteras såsom klockare- eller orgelnist-kandidat, utfärdas af lärarene betyg, innehållande huruvida hans insigter och skicklighet ansetts kunna bedömas såsom försvarliga, nöjaktiga eller berömliga, särskildt för hvarje ämne, hvari han blifvit undervisad; uppgift om tiden när han blifvit i skolan inskrifven, om och när han blifvit från den lägre till den högre klassen; uppflyttad samt huru han under lärotiden till flit och uppförande sig förhållit.

§ 12. Det för skolan beviljade årliga statsanslag utbetalas, på Domkapitlets requisition, kvartalsvis från landtränteriet i Åbo och Björneborgs län, och användes till aflönning åt lärarene efter dem emellan skeende öfverenskommelse, äfvensom till hyra för skollokalen, ved, belysning, betjening och diverse.

§ 13. Före Juni månads utgång hvarje år afgifves af föreståndaren utförlig berättelse om skolans verksamhet samt redovisning för de till dess underhåll anslagna medel under det föregående skolåret; hvilken berättelse och redovisning genom skolrådets ordförande insändas till Domkapitlet senast tre veckor efter det den aflemnats.

Stadfästade. Helsingfors, af Ekonomie Departementet, i Kejsersliga Senaten för Finland, den 29 November 1877.

På befallning:
 G. M. Wænerberg.

Kejsersliga Senaten har den 29 innevarande januari utnämnt och förordnat äldre expeditören vid postkontoret i Helsingfors Otto Gustaf *Paldani* till postförvaltare i Lovisa samt Sofia Charlotta *Backman* till förvaltare af postkontoret i Kajana.

Sedan den för anmälning af industri och konstalster för verdensutställningen i Paris år 1878 inom Finland bestämda tidnumera tilländagått och derunder ett-hundra sjutton personer såsom exponenter sig anmält, har Kejsersliga Senaten, uppå derom af Auxiliärkomitén för Finlands deltagande uti berörda utställning gjord underdanig framställning, under denna dag utsett och förordnat ingenjören Robert *Runeberg* att i egenskap af finsk kommissarie vid nämnda utställning tjänstgöra. Helsingfors, af Ekonomie Departementet uti Kejsersliga Senaten för Finland, den 16 januari 1878.

Enligt hvad hans excellens generalguvernören i landet meddelat har, genom ett af dirigerande Senaten i kejsaredömet under den 22 augusti 1877, vederbörande myndigheter delgifvet förordnande, tiden för restitution af accisen för inhemskt socker, som från Ryssland exporteras till utrikes ort, blifvit utsträckt till den 1 maj 1878.

Af Storfurstendömet Finlands författnings-Samling för år 1877 har n:o 36 utkommit och innehåller: Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Manifest, i anledning af Hennes Kejsarliga Höghet, Storfurstinnan Maria Paulownas nedkomst med en son, benämnd Boris. Gifvet i Poradim, den 24 (12) November 1877. — Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Förordning, om ändring af 7 § 17 kap. R. B. angående enskilda tjenares jäfvighet att vittna. Gifven i Helsingfors, den 29 December 1877. — Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Förordning, om aflyftande af den i Wasa och Uleåborgs län, under benämning fraktpenningar, utgående skatt. Gifven i Helsingfors, den 29 December 1877. — Hans Kejsarliga Majestäts Nådiga Förordning, angående formulär till tjänstesamt tro- och huldhetsed med mera. Gifven i Helsingfors, den 29 December 1877.

Icke-Officiella Afdelningen.

Helsingfors.

Universitetet. Offentlig filosofie licentiatexamen anställdes i dag inom fysisk-matematiske sektionen med docenten, filosofie magistern H. A. Wahlfors.

— **Telegrafverket i Finland.** Staten för telegrafverket har ifrån den 1 (13) januari innevarande år blifvit tillökt med 1 telegrafist af 1:a kl. och 2 af 3:e kl. samt 3 telegrafuppsyningsmän. Tillika hafva följande stationer blifvit uppflyttade: nemligen Åbo station ifrån 4:e till 3:e kl., Nikolaistads station ifrån 5:e till 4:e kl. och Willmanstrands station ifrån 6:e till 5:e kl. hvarjemte samtliga chefer å nämnde stationer en hvar erhållit löneförhöjning med 470 Fmk.

— **Nya theatern** ger i afton för sjette gången det utmärkte skådespelet "Familjen Danischeff."

— **Tredje symphonisören** gifves nästkommande lördag den 2 februari af svenska theaterns orkester under kapellmästaren N. Emanuels anförande.

— **Arkadia theatern** ger i afton Halevy's opera "Judinnan", i hvilken fru Achte

uppträder för sista gången före sin afresa till utlandet.

— **Sångföreningen** kommer att innan kort gifva sin redan länge förberedda konsert, hvarvid Schumanns berömda "Paradiset och Perin" kommer att utföras af föreningens medlemmar under direktör Faltins ledning.

— **Cessionsansökan** har blifvit inlemnad till härvarande rådhus rätt af handlanden L. Wissing.

— **Ångfartyget Express II** anlände i går till Hangö med 9 passagerare och någorlunda last. Under resan har fartyget haft snötjocka. (H. D.)

Landsorten.

Åbo. Dödsfall. Apothekaren Johan Daniel Skogman afled härstädes på sin födelsedag den 27 innevarande jan. i den höga åldern af 86 år.

— **Finska konstföreningens ritskola** i Åbo är för det närvarande besökt af 33 elever, deribland 6 undervisar i antik- och 27 i principklassen.

S:t Petersburg.

Finnar i rysk tjänst. Utänmd vid generalstaben: för särskildta uppdrag hos kommanderanden trupperna i Charkoffska militärdistriktet anställde öfversten Schuaman till chef för 7 infanteridivisionens stab.

KRIGET.

(Telegram till Finl. Allm. Tidning).

S:t PETERSBURG d. 29 jan. Ångfartyget "Konstantin", som afsändts på kryssning, har natten mot den 26 dennes gjort ett anfall på Batum, der sju turkiska fartyg af första rangen stodo. Från tvänne minskottrar afsändes på nära håll mot det turkiska skrufångfartyg som utgjorde vaktskippet, tvänne minor, hvilka åstadkommo en så fullständig förstöring af det fiendliga fartyget, att det hastigt sjönk.

Ångfartyget Konstantin återvände den 28 dennes oskadadt till Sevastopol.

S:t PETERSBURG d. 30 jan. Den 22 januari hafva trupperna vid fjortonde kåren närmast sig Basardschik. General Monseis kavalleri stötte vid Tschair-Harman på fiendens förtrupp, som blef tillbakadrifven och drog sig till Basardschik. Mot kvällen uttågade fienden med tjugukanoner från Basardschik, men tvangs att draga sig tillbaka.

Den 26 dennes blefvo Egypter och Turkar, som anföllo våra

trupper, efter en fyra timmars strid ånyo kastade tillbaka till Basardschik, vid hvilket tillfälle Egyptiska paschan Zeharia stupade. Våra förluster obetydliga.

Basardschik är starkt befästad i flere linier. Telegrafan till Warna är förstörd.

General Skobelev 2 har funnit Adrianopels befästningar i ett utmärkt skick. De funna kanonerna äro ännu icke räknade, men äro flera än 26.

General Skobelev den 1:s kavalleri har den 19 januari tagit inalles 53 kanoner.

— Korrespondenten i Konstantinopel till Nya Rysslands Telegraf säger sig hafva lyckats sammanträffa med tvänne i Stambul fängne ryska officerare. Den ena, fänrik Laskievitch har helt nyligen blifvit tillfångatagen på samma gång som öfverste Klevesahl; den andre, underlöjtnanter Samojloff befinner sig i Konstantinopel sedan mer än sex veckor och föll i turkarnes händer under en skärmytsling i Schipka passet. De äro icke alltför illa hållne och beklaga sig endast öfver brist på penningar och att fullkomligt sakna friheten.

— En korrespondent, som i Moskva tidningen beskriver slaget vid Trestenik den 11 sistl. december, berättar att då han påföljande dag besökte slagfältet hörde han plötsligen helt nära sig ett gevärskott. Det var en sårad turk, som hade begärt att dricka och i samma ögonblick en sanitetsoldat närmade sig turken med en skopa vatten hade denne på knappast femton stegs afstånd skjutit på soldaten, dock utan att lyckligtvis träffa. Sanitetsoldaten inskränkte sig till att rycka geväret ur turkens händer och säga åt honom: "Din stackare, ser du ej att jag hemtar dig vatten!" hvarpå han räckte honom skopan, hvars innehåll denne genast utdrack. Om jag icke skulle med egna ögon åsett det jag nu berättar, tillägger korrespondenten, skulle jag aldrig kunnat tro på en sådan fanatism å ena sidan och en sådan godhet från den andra sidan.

London d. 28 jan. Grefve Schuvaloff har meddelat utrikesdepartementet de ryska vilkoren, hvilka, enligt en inspirerad version i Morning Post, bestå af 5 punkter:

Bulgariens autonomi, utan att detta landskaps gränser ännu äro definierade, under en guvernör, att utnämnas efter Konstantinopolitanska konferensens aftal; de turkiska trupperna dragas tillbaka till vissa orter, som närmare skola bestämmas.

Rumäniens oafhängighet med skadestånd för det område nära Donaumynningarna, som afträdes åt Ryssland; Serbiens oafhängighet med gränsutvidgning; beviljandet af lokal autonomi åt Bosnien och Herzegowina; Montenegros förstörande på grundvalen af "status quo post bellum" (inom gränserna af de områden, Montenegro eröfrat vid krigets slut), dock med

förbehåll af makternas bifall; afträdelse åt Ryssland af hamnen Batum.

Krigsskadeersättning i penningar, område eller annan equivalent. Sultanen öfvertager förpligtelsen att öfverväga, huru det ryska intresset bör skyddas med afseende å Dardanellerpassagen.

Till Reuters bureau berättas den 27 dennes från Konstantinopel: Saffet-pascha har svarat Layard, att det ännu icke är för honom möjligt att meddela fredspreliminärerna, oaktadt han i fredags telegraferat till de turkiske fullmäktige, att de skulle antaga vilkoren. Om underhandlingarna rörande vapenstillestånd vore han utan notiser.

Konstantinopel d. 28 jan. Artillerifaktoingar hafva den 25 dennes egt rum invid Silistria. Strider med serberne vid Sienitza och Kurschumlje, med montenegrinerna vid Kowa och Popowa. Vid Mostar tillbakaslogos samtliga fiendens angrepp. Suleiman-pascha befinner sig i Kirkagutel. Truppernas inskeppning fortfarande. 6 egyptiska transportskepp väntas. Sedan Porten i fredags beslutit att gifva sitt bifall till fredspreliminärerna, försiggå numera underhandlingarna om de enskilda punkterna af stilleståndet.

UTRIKES.

Om vapenstilleståndets afslutande har ännu icke någon officiel underrättelse inlupit, ehuru det är sannolikt att de af Ryssland uppställda vilkoren för detsamma blifvit antagna af Turkiet och att fiendligheterna i och med detsamma inställts.

Från London skrives den 22 dennes till Nordd. Allg. Ztg: "I går hade parlamentets båda hus sammanträden. I öfverhuset förevaro endast ärenden af lokalt intresse; i underhuset frågade bl. a. den liberale ledamoten för Oxfordshire, hr Cartwright, understatssekreteraren för utrikesangelägenheterna, om regeringen ämnade för huset framlägga någon korrespondens med Grekland rörande dess hållning mot Turkiet och speciellt den på Portens begäran år 1877 af lord Derby författade skrivelsen till grekiska regeringen. Hr Bourke svarade att regeringen för det närvarande icke hade för afsigt att för parlamentet framlägga några dokumenter om förhållandena mellan Turkiet och Grekland. Betänkandet om svaret på throntalet föranledde en kort debatt om den orientaliska frågan. Hr Forster beklagade lifligt, att de ofvannämnda dokumenterna om Grekland icke kunde framläggas. Den liberale representanten för Swansea, hr Dillwyn, frågade om det var sant att drottningen hade hos kejsaren af Ryssland lagt sig ut för sultanen och föreslagit att de ryska arméerna måtte hejdas i sin segrande

Guld och blod.

Social roman

af

Gregor Samarow.

— En kraftig, verksam förening, svarade Filip Becker, i det en första blyxt af vredgad rörelse upplammade i hans ögon, och insigtsfulle, beslutsame och smidige ledare, — svarfvaren Bebel, professor Wuttke och skriftställarn Obermüller —

Herr von Schweitzer höjde på axlarna.

— Jag känner det, sade han, föreningen är föga talrik och ännu mindre inflytelserik, och hvad Bebel beträffar —

— Han skall bli invald till riksdagen — inföll Rollandy.

— Möjligt, sannolikt tillochmed, sade herr von Schweitzer.

— Imellertid om detta sker, så sker det derför, att han och hans förening ingått förbund med den politiska radikalismen, för att skaffa de öfriga vacklande och upplösta partierna en fast majoritet.

Men just det är ödesdigert och förderffigt för arbetets sak, om den förbrödrar sig med

revolutionen och derigenom utmanar det oförsonliga motståndsnitet och förföljandet af alla Europas regeringar.

— Just emot detta gemensamma förföljande, fortfor Filip Becker, med nöda tvingande sig till lugn, är ett strängt sammanhållande nödigt, då hvarje enskild, splittrad rörelse måste ligga under för den förenade despotismens våld. Detta hade ledarne der redan erkänt. Vi funno dem i begrepp, att afsända en adress till det italienska handlingspartiet i Florens, för att tråda i förbindelse med den radikala rörelsen i Italien, hvars läge har så mycken likhet med det i Tyskland —

— Det må, inföll här lifligt snickar Metzner, finnas en politisk likhet mellan tillståndet i Italien och det i Tyskland — båda sträfva ju till den nationela enheten, om äfven den tyska enheten svårigen skall kunna fullbordas genom en republikansk revolution, såsom den enhet, hvilken det italienska handlingspartiet för sitt fosterland — och der måhända med utsigt till framgång — hoppas uppnå. Men alldeles ingen likhet, fortfor han med höjd stämma, finnes mellan arbetarnes läge i Italien och Tyskland. Vi i Tyskland vilja arbeta, fast, modigt och troget arbeta, och jag tror icke, att man i det stora hela i Italien har begrepp om ett sådant arbete. Vi begära ingen omstörtning af samhället, ingen upplösning af ordningen,

vi begära endast vår rätt, vår plats och vårt fria spelrum inom samhällsordningen, vi vilja understödja och uppehålla densamma, om man inrymmer oss denna plats.

— Derpå tror man icke i Leipzig, inföll Becker skarpt, under det herr von Schweitzer bifallande Metzners ord, lifligt nickade med hufvudet, — och jag har der funnit den största beredvillighet att ingå i den internationela arbetareassociationen, genom hvilken dock lättare än på andra vägar öfverenskommelser mellan arbetarne i olika länder och de redan bestående föreningarna kunna åstadkommas. Vi äro nu, efter det vi med Leipzigerledarne afhandlat det nödvändiga, hitkomne, för att rikta våra uppmaningar till gemensamt brödraskap äfven till de talrike arbetarne i norra Tysklands hufvudstad. Deras exempel måste verka ledande och uppmanande åt många håll. Och vi glädja oss åt, att genast hafva funnit tillfälle, att här få vända oss till sakens ledare.

Herr von Schweitzer steg upp. Stolt och kall blickade han på internationalens båda utsände och sade:

Ni hafven framställt en öppen och bestämd fråga och jag vill på denna genast gifva ett öppet och bestämt svar, då arbetarnes förtroende här lemnat ledningen af deras rörelse i mina händer.

Jag kan för det första ej erkänna, att ar-

betarens läge i Europas olika stater är detsamma och genom samma åtgöranden kan förbättras. Lagstiftningen och de lagliga förhållandena i de skilda länderna äro olika och olika måste äfven de medel och vägar vara, genom hvilka arbetarens rättvisa fordringar kunna göras gällande. Vi i Tyskland hålla uppå, att sjelfva få ordna våra angelägenheter och ej af en styrelse i London, vid hvars beslut vi alltid måste befinna oss i minoriteten, emottaga bestämmande föreskrifter. Genom den allmänna, omedelbara valrätten är oss en väg öppnad, att steg för steg strida för vår rätt.

Vi vilja följa denna väg, utan att genom instruktioner, hvilka måbända äro fullkomligt ändamålsenliga för andra länders förhållanden, låta föra oss vilse, — hvarvid, tillade han i en ton af kall artighet vi likväl alltid skola hysa ett varmt deltagande för våra kamraters intressen bland de öfriga nationerna. Men dessutom, fortfor han med ännu skarpare betoning, veta vi, att internationalen och styrelsen i London tråda i allt närmare förbindelse med den politiska revolutionen, och detta vilja vi icke, såsom min vän Metzner redan förut uttalat.

Förvägrar oss det gamla samhället och det gamla statskicket hårdnackadt erkännandet af vår rätt, så skola äfven vi slutligen ej frukta för, att börja den yttersta striden för dess uppnående. Men vi skola då strida

framarsch. Skattkammarkanslern hr Northcote svarade, att denna uppgift var sann; drottningen hade från sultanen erhållit en direkt, personlig uppmaning dertill, och hade efter att hafva inhemtat ministrarnes råd, tillsändt kejsaren af Ryssland följande telegram: "Jag har emottagit en direkt uppmaning af sultanen och jag kan icke lemna den utan svar. Som jag vet att Ni uppriktigt önskar fred, tvekar jag icke att meddela Er detta faktum, i förhoppning att Ni skall påskynda underhandlingarna om ett vapenstillstånd, som kan leda till en hederlig fred". Deremot vägrade ministern att meddela sultanens skrivelse och H. M. Kejsarens af Ryssland svar, emedan de voro personliga och direkta meddelanden. — Röraude kardinal Mannings slutligen gitna tillåtelse att låta rektorn för italienska kyrkan, pater Nenci, läsa en messa till afidne konung Victor Emanuels ära, har italienske generalkonsuln baron Heath afgifvit en närmare förklaring, som finnes införd i Standard. Enligt densamma hade tillåtelsen ankommit för sent, nemligen samma dag som högtidligheten var utsatt att försiggå, eller den 18, och sådana vilkor voro fästade dervid, att man icke kunde begagna sig deraf. Kardinal Manning telegraferade nemligen: "Pater Nenci och presterskapet vid S:t Peterskyrkan tillåtas att hålla en requiem-messa för den afidne konungen, förutsatt att den kyrkliga ceremonin icke får karakteren af en politisk manifestation". Italienske ambassadören kunde i denna vilkorliga tillåtelse blott se en dold vägran från kardinal Mannings sida, emedan en sådan religiös högtidlighet icke kunde sakna en politisk karakter, då ambassaden och diplomatiska korpsen naturligtvis måste vara närvarande dervid, och då det dessutom var ett bevis på den aktning, som Londons italienska invånare ville egna sin afidne konung".

Spaniens konung förmålde den 14 dennes med prinsessan Mercedes af Montpensier i Atochabasilikan i Madrid. Prinsessan anlände den 18 ättöjd af sin familj, från Sevilla till Aranjuez, der hon mottogs af myndigheterna och fördes till palatset. Konungen ditkom samma dag, och dagen derpå uppvaktades prinsessan af kamrarna. Drottning Isabella har stannat kvar i Paris, men drottning Christina och Frans af Assisi mottogs vid gränsen af greve Sepulveda. Ministerrådet hade uppgjort följande program för bröllophögtidligheterna: Efter prinsessan Mercedes ankomst från Aranjuez till Madrid, skulle en messa och ett högtidligt *Te deum* firas i Atocha-kyrkan, hvar efter ett praktfullt festtåg, med garnisonen i spetsen, skulle röra sig genom stadens hufvudgator till palatset. På atto-

nen bankett för den kungliga familjens medlemmar, och i ministerpresidentens bostad för de främmande hovens representanter och diplomaterna. Den 24 gåt-vos gratispektakler på alla teatrar och på aftonen var staden praktfullt illuminerad. Dagarna derefter egde de ousbärliga tjur fäktningarna samt gala-representationer på teatrarne rum. Den 27 slutades högtidligheterna med en stor kapploppning och trupprevy öfver 30,000 man.

Telegrafunderrättelser.

London d. 28 jan. Standard erfar: Lord Derby har ingenting att invända emot den begärda extrakrediten. Ett cirkulär från det ministeriella partiet säger: Krediten skall aogripas; en högst viktig omröstning förestår. Icke Hartington, utan Rylands skall föreslå oppositionens motion, hvilken lyder: "Hvarje extrautgift för armén och flottan är icke berättigad genom de bestående omständigheterna och skulle onödigt förstora landets tryckande skattebörd." — Gladstone skriver till sekreteraren för en liberal förening i Greenwich om extrakrediten: "Jag är öfvertygad om att detta högst indiskreta förslag mäktigt skall bekämpas i parlamentet. Jag hoppas, att landet tydligt skall uttrycka sin mening derom." — Times tror allt fortfarande att regeringen skall i elfte stunden uppskjuta sin kreditbegäran, hvarom icke, skall Hartington föreslå debattens uppskjutande, hvilken motion regeringen kommer att antaga.

Toulon d. 27 jan. En division af Medelhafseskadern har i dag bittida afgått till Levanten.

Konstantinopel d. 2n jan. Kamraren har beslutit att interpellera krigsministern rörande grunderna för olika personers landsförvisning. Tillika begärde han att regeringen skulle tillgripa åtgärder, för att bevara befolkningen från plundringar, sådana tserkesserne begått i Rodosto.

Blandade ämnen.

Om Påfveval och tillgången dervid. Då i den religiösa världen den åsigt gjort sig gällande, att valet af påfven, som är kallad att styra den katolska hierarkien är ett verk af den hel. Ande och att de i denna viktiga handling deltagande kardinalerna endast utgöra medel, hvarigenom den gudomliga försynen uttrycker sin vilja, måste man förvånas öfver de försigtighetsmått påfvarne, för att förebygga intriger, bestickning och bedrägerier, låtit införa i de stadgar, som reglera konklavens verksamhet. Man kunde i sanning tro att påfvarne, som hvarje dag komma i beröring med kardinaler och nästan alla sjelfve varit kardinaler, till sitt rätta värde veta uppskatta de hel. valmännens karakter och vinnlägga sig om att genom restriktioner förminska kardinalernes magt samt söka isolera dem derhän, att deras benägenhet för att låta besticka sig icke må under konklaven bryta ut och segra genom associationer. Medan i politiska för-

samlingar valoperationerna och tömmandet af valurnorna försiggå med ömsesidig redlighet och förtroende och det dervid tillgår med en ovanlig snabbhet, så omgifves valförrättningen i konklaven af en oräknelig mängd af misstroendet föreskrifna formaliteter, som mycket uppehålla dess afslutande, så att den hel. Ande, hvars ingifvelse borde vara likaså plötslig som oemotståndlig, slutar med att blifva blott en statist dömd att göra en bra slät figur bland desse valmän, som trängas kring valurnan med samma passion, som spelare kring det gröna bordet.

Det måste dock medgifvas att konklavens valmekanism är så fulländad som möjligt, och att i sjelfva verket bedrägerier dervid numera äro omöjliga; med undantag dock af det fall att det hel. kollegiet utser påfven genom "adoration" eller genom kompromiss.

Af de aderton valsätt, som fordom användes, gälla ännu i våra dagar trenne. Konklaven kan nemligen utse påfve genom *acclamation*, eller med andra ord genom *inspiration* eller *adoration*; genom *kompromiss*, eller slutligen genom *valsedlar* eller *accessus*.

Det sistnämnda sättet är det mest brukliga; val genom "adoration" eller kompromiss sker blott under vissa förhållanden. Rätteligen borde val genom *acclamation* vara förbjudet, ty det gifver rum för allehanda öfverraskningar och redan för två århundraden sedan öfvergafs detta valsätt. Den siste påfve, som utsågs genom adoration, var Innocentius IX, vald den 20 sept. 1676.

Den första påfve, som valdes genom *acclamation* var den hel. Fabian. Enligt den kyrkliga traditionen, sågo kardinalerna en duftva sätta sig på den hel. Fabians hufvud, och ansågo denna fogel vara den hel. Ande, som Gud sände för att visa dem sin vilja. De lydde genast det gudomliga tecknet och upphöjde den af Gud utsedde till påfvevärdigheten.

Gregorius VII, Julius III, Marcellus II, Paulus III, Paulus IV, Clemens VII, Pius IV, Pius V, Urban VIII, Gregorius XIV och Gregorius XV utsågos genom *acclamation* eller *adoration*. Men den sistnämnde påfven, inseende de missbruk, öfverraskningar och moraliska påtryckningar, hvartill detta valsätt kunde föranleda, införde dervid, genom en särskild förordning, så många modifikationer och försigtighetsmått, att det blef svårt att praktiskt utföras, och förföll derigenom slutligen alldeles.

Gregorius XV reglerade äfven valet genom kompromiss, som är det andra af de för närvarande gällande. Konklaven tager sin tillflykt till kompromiss, då den är delad i flera partier, hvilka framhärda uti att uppehålla sin kandidat och icke kunna komma öfverens utan att skrida till underhandlingar. För att göra ett slut på dessa oenigheter och på envisheten hos vissa partier, som ömsesidigt söka förlama hvarandra, väljes flere kardinaler, åt hvilka man öfverlemnar rättigheten att utse påfven. Dessa kardinaler öfverenskomma sinsemellan och utse påfven, som

konklaven är skyldig att erkänna, i kraft af bullan "Aeterni Patris", utgifven af Gregorius XV. Någon gång händer det t. o. m. att genom kompromiss blott en enda kardinal utses, som eger att nämna påfven. Konklaven använder, såsom sagdt är, detta valsätt, i det fall att dess arbeten, efter det densamma länge varit församlad och skridit till talrika omröstningar, blifvit utan resultat. Sålunda utsågs Clemens IV, sedan den hel. Stolen varit obesatt i fem månader och sex dagar genom kompromiss år 1265; kort derpå elier år 1271, utsågs i Viterbo Theobaldus, erkedjåkne i Lüttich, efter det påfvestolen stått ledig i två år och några månader. Han tog namnet Gregorius X. Efter Benediktus XI röstade den i Perusium församlade konklaven utan resultat i tio månaders tid. Det hel. kollegiet rönte verkan af de politiska tvister, som sönderbleto Rom. Å ena sidan voro der de kardinaler, hvilka ville utse en huset Orsini bevågen påfve och å andra de, som ville upphöja en medlem af huset Colonna, förödmjukadt af de föregående påfvarne. Hatet och täflan mellan dessa båda furstliga hus voro djupa och oförsonliga, likaså fiendskapen bland deras anhängare. Det var ur denna strid, som nödvändigheten att flytta påfvestolen till Avignon skulle uppstå. Konklaven anförtrodde åt kardinalerna Gaetani och di Prato rättigheten att utse denne påfve och desse valde mgr. de Got, erkebiskop i Bordeaux, som antog namnet Clemens V och flyttade den hel. Stolen till Avignon.

Efter Clemens V:s död uppstodo åter stridigheter i konklaven; den hel. Stolen blef obesatt i två år, fem månader och sju dagar; två konklaver sammankommo, den ena i Carpentras, den andra i Lyon. Johan XXII utsågs. Huru detta val skedde, är icke fullkomligt klart för den tidens historieskrifvare; men man kan härleda ur detsamma, att vid tillfället valet genom kompromiss gaf rum åt svåra missbruk. Det tyckes vara säkert att kardinalerna, inseende denna gång omöjligheten af att komma öfverens, uppdrogo åt kardinalen Jakob d'Euse att utse påfven, och att denne prelat, som ihogkom att hvar och en är sig sjelf närmast, utropade: "Ego sum Papa!" Han regerade under namn af Johan XXII.

Johan XXIII, som valdes i Bologna den 17 maj 1410, anklagas äfven för att hafva missbrukat konklavens uppdrag, genom att utse sig sjelf till påfve. Efter dennes uppstigande på påfvestolen, har ingen påfve utsets genom kompromiss, med undantag af Pius VII i Venedig. Vid denna tidpunkt synas kardinalerna i sjelfva verket hafva, efter tre månader lång konklav, velat utse påfven genom kompromiss. Inseende svårigheten att komma öfverens, hade de börjat med att sig emellan utse tio kandidater, bland hvilka en skulle väljas till påfve. Lyckligtvis blef Pius VII, som var en bland desse, vald; ty i annat fall, eller om konklaven fortsatts några dagar till, måste man antaga att en kompromiss otvifvelaktigt kommit att ega rum. (Forts.)

endast för oss och aldrig låta missbruka oss till verktyg för den politiska äregirigheten. Men framför allt tro vi, att under nuvarande förhållanden regeringen ensam har makt, att på ett förnuftigt, lugnt och säkert sätt enligt våra önsknings och behof införa förbättringar i arbetarens ställning. Huru mycket denna åsigt äfven är utbredd i Sachsen trots herr Bebel och hans folkförening, bevisas deraf, att i Chemnitz, Sachsens första fabriksstad, blef på en af skyttegillet fester, under det lifligaste bifall af alla arbetare, festsalen prydd med en preussisk örn med utbredda vingar, för att derigenom uttrycka öfvertygelsen, att endast en verkligt stark makt är i stånd, att genom kraftiga reformer skaffa hjälp åt missförhållandena uti arbetsklassens ställning. Vi hafva vidare äfven den öfvertygelsen, att den preussiska regeringen, hvilken står i spetsen för Nordtyskland, är sinnad och besluten att välvilligt pröfva våra förordningar och uppfylla dem, och det vore dertill öklakt och dåraktigt, om vi genom ett anslutande till internationalen visade denna regering misstroende, sålunda åter framkallande hennes misstroende och derigenom ställande oss fiendtligt mot hennes stora makt, hvilken nu välvilligt träder oss till mötes. Så länge jag dertill har ledningen af arbetarerörelsen i mina händer, skall densamma — det förklarar jag eder härmed engång för

alla öppet och bestämt — aldrig träda i en förbindelse med internationalens styrelse, hvarigenom den skulle inrymma dess beslut någon bindande kraft.

Han steg upp, fattade sin hatt och ville med en lätt bugning för de båda fremlingarne, lemna rummet.

Vild vrede blixtrade i Filip Beckers ögon, hans ansigte ryckte af länge återhållen rörelse och med hög, rullande stämma ropade han:

— Ert svar är tydligt och bestämt, — det är ett afsägelsebref till friheten, en förskrifning till evig trældom, — men jag antager icke detta svar, jag erkänner ej er rätt att i de tyske arbetarnes namn gifva ett sådant svar. Jag är född i Tyskland, och om jag äfven förkastar nationalitetens gränser, så måste jag dock som Tysk rodna för, att framföra ett sådant svar till ledarne af Europas förenade arbetare. Jag skall vända mig till arbetarne sjelfve och jag tror att jag af dem skall erhålla ett annat svar.

Han steg upp för att gå ut. Den gamle Rehfeld ville träda emellan, för att afböja en sådan upplösning, men redan hade herr von Schweitzer med flammmande blickar trädt fram till Becker och ropade:

Jag är herre här, mitt ord lyda de tyske arbetarne, emedan de veta, att jag förtjenar deras förtroende, att jag är beredd att offra mitt blod och all min lifskraft för deras sak,

och ingen fremmande agitation skall locka dem till olydnad mot mina befallningar. Jag har sagt er, fortfor han, mätande Becker och Rollandy med stolta blickar, att jag vunnit öfvertygelsen om regeringens goda vilja. Denna förklaring är nog för dem, som stå bakom mig, ty de veta, att jag ej kan ljuga för dem. Jag har dertill af de mina här bedt om understöd för regeringens kandidat och det vid detta sammanträde fattade beslutet, att uppställa en egen kandidat, ändrar ingenting deruti. Hvad jag gör, skyr icke offentligheten — ni kunnen erfar det, och deraf inse, att det ej skall lyckas eder, att väcka motstånd mot min makt.

Metzner, fortfor han sedan, vändande sig till denne, jag hade bedt er, följa mig emedan jag ville gifva er ett uppdrag, — jag vill här meddela er det.

Metzner närmade sig med aktningsfull hållning, som en adjutant, hvilken är beredd att emottaga sin herres order.

— I Elberfeld, fortfor herr von Schweitzer, väger valet mellan Fortschrittspartiets kandidat och greve Bismarck. Rösterna äro nästan lika och femtusen arbetare, hvilka höra till de våra, äro i det läge, att de kunna gifva utslaget, — de hafva gifvit mig sina röster. — Afres ni genast till platsen och framför min önskan, att alla socialdemokratins röster förena sig om greve Bismarck, för att derigenom uttrycka förtroen-

det, att regeringen har vilja och kraft, att uppträda för förbättrandet af arbetarnes ställning.

Metzner bugade sig.

— Ni skall om några dagar få höra, mine herrar, sade herr von Schweitzer till Becker och Rollandy, att mina befallningar blifvit punktligt åtlydda.

Han påsatte hatten, tände sin cigarr vid det på bordet stående ljuset och gick ut.

Metzner, Arndt och Wissmeier följde honom.

— Detta är således tillståndet här i Tyskland? sade Becker med bitande hän till den gamle Rehfeld, som tycktes aldeles krossad; här i Karl Marx' fosterland, han, som genom sin ande väckt och upplyst arbetarne i andra länder?

— Förtvifla icke! sade Rehfeld, det skall ändra sig —

— Och hvad säger ni? inföll Becker hastigt, i det han vände sig till Karl Berg, — ni tillhör ungdomen, — ni känner som de flesta känna —

(Forts.)

Officiella och legala tungörelser.

Den i Kejsarliga tungörelsen af den 23 December 1874 påbjudna allmänna täfplingsförning med hästar anfästes för innevarande år inom detta län tisdagen den nittonde (19) infundande februari å isen invid denna S:t Michels stad genom trafikav-

Prof med släde. I pristafven få deltaga endast hingstar och ston, som äro fallne inom Finland och anses tjenliga till afvelsbjör samt icke finnas behäftade med sjukdom eller årtliga fel. Häst, som hållar, och sto som synbarligen är dräktigt, tillåtas icke att i täfplingsförning deltaga. För att få deltaga i täfplingsförning skall hästen hafva uppnått en ålder af minst fyra år samt icke vara äldre än tolf år, innehafva en höjd af minst nio quarter och tre tum, beräknadt från högsta stället öfver loket, samt vid proförning tillräckligt tillägga en vikt på två minuter trettio sekunder.

Till proförning och beftigning böra hästarna hemtas dagen före täfplingen den 18 februari klockan 9 f. m., hvarvid i inträdesafgift erlägges fyra mark till banans inrättande.

Pris kunna efter de i ofwännämnde författning behändda grunder fås till följande belopp.

Table with 2 columns: Sigt. and Mark. Rows include 1:sta priset (500/250), 2:dra (350/200), 3:de (200/150), 4:de (125/100), and Summa (1175/700).

S:t Michels Landskansli, den 2 Januari 1878. H. Nordenström.

102(3-3) Axel Nordenström.

Förteckning öfver quarterigande bref vid Postkontoret i Mariehamn från år 1877.

Retournerade bref: Rekommederade: Крестьянскому Федору Бъ-асерову.

Frankerade: Till kaptenerna D. W. Jansson, 2 st. M. Nordlund, G. Lundberg, K. Nylund, 2 st., K. J. Jonsen, E. A. Jansson, K. A. Eriksson, C. Söderlund, Aug. Ekblom, J. E. Karlsson, W. Lindblom, R. A. Johansson, P. Sjölund, K. A. Lindgren, K. A. Eriksson, C. A. Eriksson, C. G. Mattsson, J. C. G. Åberg, J. D. Skogberg, A. J. Åkerlund, J. G. Söderlund, J. E. Michelson, M. Andersson, J. D. Söderlund, W. G. Barbour, S. Bergbom, C. J. Jonsen, och J. Hamström, Stepparene K. A. Karlsson, K. G. Jansson, K. A. Janson, 2 st., H. A. Janson, K. J. Karlsson och A. Söderström; Styrmännen Matts Grönlund, J. Söderberg, K. J. Mattsson, J. R. Lindholm, Aug. Jansson, G. A. Jansson, S. G. Jansson, A. J. Andersson, C. Andersson, J. P. Englund, A. Fredriksson, D. Söderström, C. Mannertström, A. J. Österström och M. A. Lundberg; Konstlärarne K. J. Ragerlund, J. C. Englund, C. E. Andersson, K. A. Rosander, N. von Rehausen, J. D. Vostin, K. A. Andersson, K. Jonsen, C. A. Eriksson och J. W. Eriksson; Timmermännen J. A. Lindqvist, J. A. Haggblom och J. A. Johanson; Sjömännen D. Waldén, C. E. Lundberg, G. E. Lindström, John Padman, G. W. Hedlund, M. W. Forsell, J. A. Dahlblom, N. G. Julenius, 2 st., C. A. Söderberg, C. A. Danielsson, G. H. Johansson, K. A. Johansson, K. A. Karlsson, K. A. Karlsson, K. J. Karlsson, J. A. Karlsson, G. Karlsson, Joh. Aug. Karlsson, C. E. Karlsson, L. Karlsson, L. W. Karlsson, C. W. Henriksson, Petter Pettersson, A. A. Pettersson, Joh. Andersson, G. W. Andersson, A. J. Andersson, And. Andersson, J. B. Andersson, K. E. Karlström, J. A. Karlström, John Sundman, J. D. Morklund, C. H. Jöfström, J. E. Jofström, G. E. Lindholm, J. G. Westerlund, K. E. Söderström, J. E. Jansson, K. A. Jansson, H. Jansson, J. W. Jansson, G. H. Jansson, Julius Jansson, Johannes Jansson, G. Eriksson, J. W. Eriksson, M. W. Eriksson, C. A. Eriksson, K. E. Eriksson, C. A. Gustafsson, A. J. Appelblom, C. Engström, Karl Michelson, Joh. Söderlund, J. A. Holmberg, J. E. Lindgren, J. Mattsson och M. A. Mattsson; miff C. Fortung; Herrar A. J. Johanson, W. J. Andersson, Aug. Holmberg, Daniel Jansson, Charles Simonson och J. E. Jansson; Jungfrurna A. Eskolin, W. Åkerblom, S. Dahlgren och Ida Westerlund; Psefien G. E. Lundman; Fru K. Jansson; Örengen D. W. Blomsterlund; Mapin Borjanov och Skoleven E. K. Andersson.

Offrankerade: Till kaptenerna A. W. Karlsson, K. A. Karlsson, K. A. Karlsson, A. W. Michelson, A. Söderström, F. Årder, J. Jafsson, 2 st., J. E. Haggblom, 2 st., C. Sjölund, J. W. Bergbom, K. A. Jansson, M. A. Eriksson, W. Eriksson, C. G. Eriksson, Mathias Eriksson och Erik Nordlund; Stepparen J. E. Nylund, 2 st.; Styrmännen A. W. Andersson, Aug. Andersson, G. B. Westerlund, J. W. Dahlin, M. A. Lundberg, Joh. Karlsson, Joel Lundqvist, K. Jansson, J. A. Karlsson, A. A. Westerlund och A. A. Pettersson; Timmermännen J. W. Sundqvist, A. Berglund, C. W. Jansson och C. A. Jansson; Konstlärarne E. W. Karlsson, K. J. Lindman 2 st., C. W. Andersson, Axel Jansson, J. G. Lindholm och J. C. Englund; Sjömännen J. Jafsson, 2 st., C. E. Mattsson, C. G. Haggblom, 2 st., G. W. Haggblom, Jaf Haggblom, J. W. Jansson, 2 st., K. W. Jansson, Julius Jonsen, J. F. Jonsen, M. Jansson, J. Jansson, K. A. Karlsson, 2 st., C. A. Karlsson, C. Karlsson, Alf. Karlsson, K. J. Karlsson, K. A. Pettersson, K. A. Lindholm, Matts Mattsson, L. O. Lindqvist, C. G. Nylund, Aug. Järnwall, R. Sjögrén, Aug. Brännström, J. J. Friman, 2 st., J. D. Marcklund, J. A. Söderlund, K. A. Söderlund, Fredrik Viljebrud, J. E. Wiberg, 2 st., J. W. Sundell, 2 st., G. H. Öfer, K. E. Sundqvist, J. Lundell, J. F. Larsen och S. M. Samuelsson; Bonden J. W. Öström, 2 st. Arbetarene J. Abrahamson, C. J. Klubb; Herrar P. E. Sundblöf och J. E. Glund. Postkontoret i Mariehamn, den 5 Januari 1878.

184 G. A. Perander.

Wederbrände egare till det bränvin, som kronolänsmannen August Wilhelm Corander med försända tillfällen under senaste följande Juni och Juli månader frän tagit ofönda på slkten komne manepsoner, hvilka dermed drifvit handel inom läget å Kulluolais malm i Pattula socken, wärda härmed tilltalade och hemde att å andra rättgämdagen af nästkommande års winterting med Pattula sockens och Tavastehus landsförlings tingslag, hwilket ting börjas den 29 infundande Mars och hålles å Sawola hemman i Zhalempis by och berörde socken, mid jär-

luft af all rätt och widare talan göra fina anspråk på warorna gällande. Tingsstället, Sawola hemman i Zhalempis by och Pattula socken, den 2 November 1877.

På Håradsrättens wagnar: Karl Granlund. 262

Håradsrätten i Almola, Kaubajoki, Salasjärwi och Kurikka socknas tingslag har medelst i dag afsgadt beslut föklarar Bonden i Kaubajoki by af Kaubajoki socken Andersson Laurunen omtyndig och till förmyndare för honom förordnat Bonden Staf Johansson Panula, från sagda by, hwarom allmänheten härigenom underrättas. Kurikka den 21 September 1877.

På Håradsrättens wagnar: K. O. Skog. 270

Fuldjedel å 406 mark med 6 percents ränta, utbändig af Michel Mattula i Kuusisa by den 6 Augusti 1865, den jag på ofändt sätt förlorat föklarar härmed ogiltig. 226(3-1) Johan Kuona. Bonde i Saapajärwi socken.

Justus Eriksson. Wilh. Wideman. 195(3-3)

Lediga tjänster.

Till återbefattande af lediga kamrerarettjensten i denna Öfverstyrelse kommer underdånigt förslag att uti Öfverstyrelsen upprättas, hwarjewe hugade kompetente sökande härigenom uppmanas att deras af behörigen styrta tjänsteförteckning afslöda ansöknin om nämnda befattning inom femtio (56) dagar härefter, denne dag likväl oräknad, hit ingiswa. Söfplingsfors, i Öfverstyrelsen för lots och tryckrättningen, den 19 Januari 1878.

Hugade kompetente sökande till den, genom förre innehafwarens befordran till annan befattning, ledig blifna Justitierådsmansstjens wid Stadens Rådhusnärut och Magistrat, uppmanas att inom femtio sex dagar härefter, denne dag likväl oräknad, före klockan tolf på dagen till Magistraten ingiswa skriftliga ansöknin; afslöda af behörigen tjänsteförteckningar jemte intyg öfver kändedom af finja ipräket. Wiborgs Rådhus, den 23 Januari 1878.

På Magistratens wagnar: J. G. Heinrichius. 269(3-1) Th. Åshan.

Sedan följdläroinnebefattningen i Wiborgs län numera blifwit ledig, uppmanas kompetente sökande att före nästkommande första Mars till Landtbruksskolläroens direktor i Wiborg insända sina ansöknin; afslöda af presbiter och intyg öfver behörig skicklighet uti att spinna och wäwa, tillföra och sy kläder samt uti försärdigandet af fargar och andra husegeräddisler af rot, bast, paff och andra ämnen. Söfjdäroinnebefattningen 700 mark och en hästskäms för refer i tjensten med skicklighet att underwisa året om. Wiborg den 15 Januari 1878.

På Direktionens wagnar: Mortimer Forslén. 193(3-3) A. Gyldeu.

Årsproklama-, konkurs- och fördringsmål.

Samtelige fördringssegare uti Rådsmannen E. J. Thodéns till konkurs upplåtta no, wärda härigenom kallade, att, wändagen den 18, nästkommande februari klockan 6 eftermiddagen sammankomma i Gistgärdsgården i Sakelstad, för att öfverlägga och beslamma om tiden och sättet för realiseringen af massans tillgångar; om cesionantens underhåll, och om gode männens arwode m. m. och erimas att de från warande borgenärerne få åtnöjas med de närwarandes bestul. Sakelstad den 24 Januari 1878. 266(3-1) Gode männen.

Testaments- och arfsangelägenheter.

Utdrag ur Rådhusrättens i Nikolaisstad första afdelnings protokoll för den 2 Oktober 1876. § 154. Sässem ombud för Håradshöfdingslan Hilda von Willebrand, ingaf landskretseraren, Lagmannen J. Ekström i afseende å beaktning följande testamente: "Som hwarje dag påminner oss om wår dödlighet och ingen wet tiden och stunden då anden ur slott-hyddan får flykta till ett bättre hem, så will jag, medan mig ännu förunnas helia och sinnesredighet, föklarar mig uthera wilja wara att efter min döb all min qwarlärenskap skall tillfalla min wärlddotter Hilda Katarina Kristina von Willebrand, född Laurin med full eganderätt. Wäsa den 12 Januari 1876. Charlotta von Willebrand. (sigill)

Att Entsein Majorstan Charlote von Willebrand, wid vedig finnesförfattning och af sei wilja, för oss tillfallande och på engång närwarande wittnen, föklarar omhärande skrift, hwarv innehåll för oss obekant innefatta hennes yttersta wilja, sådant intygga: Wäsa, den 12 Januari 1876. Carl Carp. Knut Åleson. Hovrättskansli. Hovrättsregistrator. (sigill.)

Efter hwarv uppläsande lagmannen Ekström, som upplyste, att Majorstan von Willebrand ofsidit i förförwite juli månad, öfveropade wittnesmål af hovrättsregistratören Knut Åleson och hovrättskanslieten Carl Carp, hvilka, härvid tillfödes, finga, med vederbrände öppen lemnad jäförrätt, hwarv wittnesöden hwarrefter de beannade riktigheten af det testamentet åtecknade wittnesöswijet. Sedan lagmannen Ekström, under förmälan att en del af majorstan v. Willebrands arwingar wore till namn och wistelseort ofönda, anhållit om förestift beträffande hwarv för testamentets tillgödnöjutande widare wore att i aft taga, fattade rätten följande beslut: Söfanden bör åttwå ifrågawarande testamente ofönda Majorstan v. Willebrands närwaste arwingar, de lände genom styrta afstiriter af detta protokoll och de ofönda genom protokollens införende tre gånger i landets allmänna tidningar; och äga bemäde arwingar inom nat; och är eiter deraf sålunda erhållen del flandra testamentet, iiall de anle stäl der till förefinnas. Förändrigades år och dag förwistfriske. På Rådhusrättens wagnar: J. Wegelius. 224

Auktioner.

Genom offentlig auktion, som förrättas å detta Landskontor thorsdagen den 7 Mars nästkommande år 1878, klockan 12 på dagen kommer Spering juristeboställe wid f. d. Österbottens infanteriregemente, om 1/2 mantal n:o 10 i Betalar by och Malars socken att utbjudas på 50 års arrende räknadt från den 14 Mars 1879 på de wilkor, som nädiga förordningen af den 26 April 1871, angående militie- och civilstatens boställen närmare förefstirwer. Bostället är beläget invid den genom Betalar kapell ledande lodnewägen och kyrkan samt 48 merk i fröy Nikolaisstad.

Abbgagnaden, som är i godt stånd, är wärderad till 10,380 mark. Åter finnes 101 tunnland 26 1/2 kappeland, hwaraf 7 tunnland 15 kappeland odlas under torp. Af den odlade ägowidden, som till förre delen består af landblandad mylla, utgör 46 tunnland 26 kappeland öppen åter och 47 tunnland 18 1/2 kappeland i lindor. Årtarne, som äro wäl häfdade och bebrufas i trestifte, afasta omkring 56 tunnor råg, 70 tunnor torn och 45 tunnor potatis. Uppodlingsmark finnes omkring 12 å 15 tunnland. Ångar finnes, utom förenämnda lindor, hvilka redan äro något swaghördiga, jem på 1-5 merkts afstånd från bostället, äro förödda med 46 i godt stånd warande labor, samt afasta omkring 7,000 löspund hö, hwarmed södes 5 wid lägheten nädiga anförda hästar, 20 mjölkande kor, två ungnöt, 1 tjur och 10 å 15 får. Stogen är icke forsnärligt inbelad och nägon inkomst till utöfwer boställets behof är icke för framtiden att wäntas. Fjälwattens finnes icke. Muhlabetet är inhägnadt för boställets behof, men swagt. Torp finnes tre, från hvilka utgöres 5 dagewerlen i wädan i egen kost. Hågnaberna äro wäl underhållna, likasom ämnen wägalotterna, hvilka äro belägna, den ära nära intill bostället och den andra på 17 merkts afstånd.

Boställets behållna afstafning har wid sedd uppstättning pröfwats till 24 tunnor 20 kappor spanmål. Beträffande arrendeafgiftens erläggande och erlättningsskyldigheten för husräta och wanhäid anwisa spelulanterne till §§ 7, 10 och 54 i boställsordningen af den 26 April 1871.

I öfritt meddelas att spelulanterne böra wid auktionen inlemna enligt formulär upprättad och i afseende å borgenswärdens wärdförhåttighet bestyrt borgar för arrendewilkorrens fullgörande, freidewis och intyg om infigt i landtbruk, samt bewis af länsmän i spelulanterns hemort eller annan trowärdig person att spelulanterns förmögenhets wilkor äro sådana att hemmansbruk kan ått honom ombetros. Närmare upphysningar kunna erhållas intill auktionensdagen såväl å Militie-Expeditionen i Kejsarliga Sematen som å detta Landskontor. Wäsa länns Landskontor, den 29 December 1877.

På Gubernörs-embetets wagnar: J. Ekström. 260(3-1) Nath. Österblad.

Medelst offentlig exklusiv auktion som anfästes å detta Landskansli den 15 infundande April klockan 12 på dagen förtäjes 1/2 mantal af Riepula eller Kättälä stathemman n:o 23 i Pudasjärwi sockens Skollaja by, till gäldande af Bonden Johan Panumaa hos oföndne Bonden Erik Riepulas arwingar ägande domfaste jorden, utgörande, enligt Länelshöfdings utslag af den 30 Augusti följande år, 1047 mark jemte ränta och 20 mark utan ränta, hwilket, äfwen som att lägheten wärderats till 3000 mark, till hugade löparens kännedom meddelas. Uleåborgs Landskansli, den 31 December 1877. Otto Nyberg.

177(3-2) Konst. Hilden.

Genom offentlig auktion, som, dereft naturbinder icke möta förrättningmännens framkomst till stället, förrättas thorsdagen den 5 nästinfundande Mars kl. 10 i. m. hos Bonden Anders Mattsson å Windala hemman i Ruusala by samt påföljande dag den 6 Mars samma tid hos Bonden J. Eriksson å Österbyhemman i Hiittis by af Rimito socken och Åbo län, förtäjas å förförwända ställe: af Ruusala, Böle och Rasmäs byamän från förolyddade trausta farntget Deloise berggade 246 1/2 dusfin granbräder och 48 st. granplanor samt diverse stappinwärtier jäfom fettingar, segel m. m., äfwen som delar af farthgets wral och en stappsbåt, samt å det lenare stället: af Hiittis och Hysala byamän från samma farthget berggade 46 1/2 dusfin granbräder och 42 st. granplanor; hwarom allmänheten härigenom underrättas. Åbo Tullkammare, den 21 Januari 1878. J. Lundberg. 244(3-2) A. G. Blomgrén.

Genom exklusiv auktion, som onsdagen den 17 förförwända April kl. 11 f. m. wärfställes å detta Kronofogdelontor, förtäjes, till betäddande af Bonden August Janhunsens domfaste jorden, en femtedel (1/5) statte af oföndne Bonden Abraham Sifanens arwingsars innehafwande hemman n:o 4 i Tillalanmäkt af Bieskälmäkt socken, hwarom vederbrände härigenom underrättas. Södas härads Kronofogdelontor, den 16 Januari 1878. J. Th. Järnefelt. 235(3-2) Eide.

Gusfilda notifikationer.

Diverse. Ut Direktionen för Wäsa Bomulls-Manufaktur Aktiebolag för innevarande år utgöres af Hovrättsrådet C. A. Montin samt Danbländerne Joachim Kurten och Carl Rahm, jäfom direktörer, och Hovrättsrådet J. Sandman och Rådman J. A. Hartman jäfom direktörsuppleanter, den förförwända derjemte jäfom Örförande och Danbländen Rahm jäfom wärfställande Direktör i Direktionen, wärder härmed tillkännagifwet. Wäsa, den 16 Januari 1878. 202(3-3) Direktionen

Till salu.

Uti Frenckell & Sons Bokhandel I dag utkommen, gällande från 1878: Taxa, hwarrefter Trafikasgift, äfwensom Hamn-, Bro-, Vagnings-, Mättings-, Packnings-, Vräknings-, Parmmättings-, Barlast- och Kokhusafgifter i Helsingfors stad skola beräknas och uppbäras. 50 p. 275(2-1)

Meteorologiska observationer.

Table with 4 columns: Jan. 29., kl. 7 f. m., kl. 2 e. m., kl. 9 e. m. Rows include Barom., Millimeter (770,7 / 771,4 / 772,4), Therm. C. skala (-3,1 / -2,6 / -3,5), Vindens riktning (OSO / OSO / SO), Vindens styrka (3 / 3 / 3), Himlahwalfv. uts. (4 / 4 / 4), and Temperaturen lägsta stånd (3,5 / 2,5 / 0,00).

Kursnoteringar.

Table for Finland's Bank, den 30 Januari 1878. Columns: Sigt. and Mark. Rows include St. Petersburg (7 dd. 285: - 275: - pr 100 rub.), London (90 dd. 25: 55 25: 40 pr Liv. Sterl.), Paris (90 dd. 101.80 100: 90), Hamburg (90 dd. Rm: 125: 30 124: 30), Amsterdam (90 dd. 210: - 208: 30) pr 100, and Stockholm (3 dd. 141: 60 140: 70).

S:t Petersburg, den 17 Jan. g. st. 1878. London 26 1/2, 1/4, 1/2. - Amsterdam 135 1/2. - Hamburg 226 1/4, 227. Paris 279 1/2, 282. - Dalfimperial 7: 35. - Diskonto 3 1/2, 4 1/2.

Anmälda resande.

Den 28 Jan. Öfwerste Sagowstij, hrr:ne Sutu-gin fr. P:burg, Mannström fr. T:hus, Tiel fr. Hamburg, Arwefen fr. Kristiania och Müller fr. Dresden, kapten Feldman fr. Wiborg, m:lna Friis och Kraftman fr. Åbo, i Societetskåpet; hovrättsråd. Summe-rus fr. Åbo, asiesi. Domaner, stollär. Lindgren fr. T:hus, lägförw. Söderman fr. Borgå, fabril. Sirén fr. S:lo, landthush. Lindbeck fr. H:llola, förwalt. Norrman fr. T:hus, i hotel Wilhelmshöfd; hr Wik-ström fr. Utis, läkaren Appelberg, mamsell Åggren fr. Borgå, handl. Palm, hand:bitr. Berg fr. Åbo, i hotel de Poste; fru Carlens fr. Berno, hrr:ne Cajander fr. Pattula, Edelman fr. Helsing samt Rittin fr. Heinola, Stogtn 8; lektor Arrhenius fr. Åbo, Konstlärnögtn 23.

Den 29 Jan. Kapten af 1:sta rang. Narischkin, kapten Daehn fr. P:burg, agent. Kieldrup, fr. Borgå, magist. Guittin fr. Åbo disjon. Parr, i Societetskåpet; handl. Lufander fr. Borgå, förwalt. Kronqvist fr. Sojo, postkontorskrifw. Streng fr. Wiborg, i hotel Wilhelmshöfd; handelskerped. Nordling fr. Åbo, maskin. Hadlin fr. Borgå, i hotel de Poste; hrr:ne Wahlström fr. Kotka, Dirwoon och Leander fr. Sor-dawala, å Källaren Suomi, löjtn. Siltweriman fr. Rimito, Boulewärdegn 10: m:lle Brewet fr. Hög-fors, C. Magafinögtn 5.

Statsjernvägarne i Finland.

Tidtabell för bantågen från och med den 1 Decem-ber (19 November) 1877 tillswidare.

Table with 4 columns: Station names (Wiborg, S:t P:burg, Helsingfors, Tavastehus, Hangö, Åbo, Tammerfors, S:t P:burg, Helsingfors, Hangö, Åbo, Tammerfors) and departure times. Includes rows for various routes and times.

Helsingfors, trykt hos J. Simelii arwingar 1878, G. Strömberg. S. W. Stjernshang.